

© Silvia Poch

Tots eren fills meus

d'Arthur Miller
direcció David Selvas

22/02 – 26/03
Montjuïc

El nostre món, capitalista i globalitzat, té encara la possibilitat de canviar? Després de la fascinació per *Àngels a Amèrica*, ha vingut la fascinació per *Tots eren fills meus*, de l'immens Arthur Miller. Entre tots dos muntatges ha plogut molt, sobretot una pluja àcida de pandèmia global, com a experiment i mostra d'un model capitalista que esclata en mil bocins.

Quan Arthur Miller va escriure *Tots eren fills meus*, el 1947, per bé o per mal el món estava polaritzat entre el bloc capitalista del *somni americà* i el bloc comunista. Avui, però, els blocs s'han dissolt en una amalgama que fa difícil veure una alternativa al model neoliberal. No tenim pla B. Ni econòmic ni planetari. Sembla doncs del tot necessari modificar la trajectòria, reparar el sistema, desfer allò que no funciona per poder seguir.

Miller ens mostra amb *Tots eren fills meus* que no es pot construir sobre una mentida, evitant saber, aparentant ser el que no som. Miller ens du vers la certesa teatral del poder transformador d'allò que fem en comunitat. Avui volem que experimenteu el poder de les emocions dels personatges a una distància prou curta perquè la tragèdia arribi al prodigi de la catarsi. En teatre, i de sempre, això és el que permet la transformació: saber qui som, d'on venim i on anem (o on volem anar i com seria).

Torna a ser un plaer treballar amb els actors del Lliure, els joves i els més grans. Dues generacions unides i articulades que formen una família com la de qualsevol de nosaltres, amb secrets, mentides i mitges veritats, neguits, pors, renúncies i convenciments. És el sistema de Miller per fer un cant a la joventut. A tots els fills sacrificats pels interessos del capital i a tots els fills vius, a les generacions joves que, malgrat tot, volen tirar endavant sense trampa, vivint com pensen i senten. Un cant al seu coratge per canviar les coses, per construir de nou sobre la runa de la mentida i el desastre.

Plou, però potser al capdavant serà un bon dia.

David Selvas

INTÈRPRETS

Quim Àvila *George Deever*
Clàudia Benito *Anne Deever*
Jordi Bosch *Joe Keller*
Eduard Buch *Jim Bayliss*
Ricard Buján / Ramon Mir *Bert*
Eduardo Lloveras *Chris Keller*
Francesc Marginet *Frank Lubey*
Gemma Martínez *Sue Bayliss*
Clara de Ramon *Lydia Lubey*
Emma Vilarasau *Kate Keller*

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Anna Serrano

AJUDANT D'ESCENOGRAFIA

Mercè Lucchetti

AJUDANT DE VESTUARI

Marta Pell

ALUMNE EN PRÀCTIQUES D'ESCENOGRAFIA

Aleix Garcia (Institut del Teatre)

TRADUCCIÓ

Cristina Genebat

CONFECCIÓ DE VESTUARI

Goretti Puente i Joan Baseiria

ESPAI ESCÈNIC

Alejandro Andújar

CASQUET

Nina Pawlosky

VESTUARI

Maria Armengol

TINT

Maria Calderon

CHARACTERITZACIÓ

Ignasi Ruiz

CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFIA

amb la col·laboració del Taller d'escenografia Castells

ESPAI SONOR

Damien Bazin

AGRAÏMENTS

Montibello

ASSESSORAMENT COREOGRÀFIC

Montse Colomé

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Entre assaigs, com qui no vol la cosa, hem parlat amb el David Selvas sobre aquest viatge a Arthur Miller, les qüestions del capitalisme i els valors de la humanitat.

D'on neix la idea de fer *Tots eren fills meus*?

La idea de muntar l'espectacle va sorgir treballant plegats amb l'Emma Vilarasau. Tots dos ens teníem ganes. Jo li vaig dir que a mi hi havia un text que m'encantava amb un personatge preciós per a ella. I ella em va dir que n'hi havia un que li encantaria fer. I era aquest, parlàvem del mateix text: tots dos el teníem al magatzem dels desitjos.

Miller qüestiona el *somni americà*. Quin és el valor de la seva crítica en aquesta peça?

Crec que el valor de la crítica de Miller a la societat americana és la immediatesa. Escriu el text entre el 1946 i el 1947, just quan la Segona Guerra Mundial s'ha acabat. És la darrera gran guerra a què els americans es van allistar amb la voluntat i el desig real d'expandir els seus valors de llibertat i de prosperitat per ajudar Europa i vèncer el nazisme. Com que Miller no va poder anar a la guerra, escriu aquesta obra com una arma per subratllar aquests valors i, alhora, per criticar com la societat americana de la postguerra ja els estava utilitzant, i com de pervertits i podrits estaven. Com l'economia, el capitalisme i els diners els havien reduït a simples raules. Hi ha un moment durant l'obra en què el metge [Jim Bayliss] diu: "Diners, diners, diners...", com quan repeteixes tantes vegades una paraula que deixa de tenir sentit.

Tots eren fills meus és una crítica ferotge a com l'ésser humà, que parteix d'uns valors nobles, es va podrint, i com això podreix també la societat. L'obra és un crit de Miller per tornar a aquests valors inicials en què creia.

Com pot interpel·lar el públic d'avui?

A diferència del sentit en què el llegia el públic de la seva època –quan hi havia altres models possibles de societat com el socialisme o el comunisme– ara ja no es creu en alternatives possibles. Tots sabem que el model que ha vingut i ha triomfat i amb el qual la gran majoria combreguem, en un sentit o altre, és el capitalisme. Aquesta obra té ara més sentit que mai, perquè ens pot fer reflexionar sobre l'únic model econòmic i social que hi ha i que donem per bo: o arreglem el capitalisme els que hi creiem o cap altra opció no és viable.

Miller et deixa completament noquejat, perquè en el fons parla del que és individual i del que és col·lectiu, i de com hem de ser per construir-nos en comunitat.

Què destacaries de *Tots eren fills meus*?

Miller posa un mirall davant dels nostres ulls amb un punt de *thriller*. Fa una revisitació de la tragèdia grega, mitjançant una primera aproximació a Henrik Ibsen, però anant més enllà: Miller la pensa perquè connecti amb la societat de la seva època per crear, provocar i cercar una catarsi col·lectiva. És el més potent d'aquesta obra, em sembla. Té una càrrega d'explosió i d'implosió que, com a públic, et deixa completament noquejat, perquè en el fons parla del que és individual i del que és col·lectiu, i de com hem de ser per construir-nos en comunitat.

Quin lloc ocupa l'obra dins la dramaturgia de Miller?

És una de les seves grans obres amb *La mort d'un viatjant* i *Panorama des del pont*, però aquesta és més vasta, més coral. Per a mi es la millor obra de Miller, sens dubte.

Com és la posada en escena?

La posada en escena vol respondre als diferents mecanismes teatrals que Miller posa en marxa. Tot comença en un jardí normal, un dia normal, on una família que ha normalitzat la desaparició d'un fill es planteja un nou dia amb nous reptes. Però, de mica en mica, tot es va torçant. L'espai escènic de l'Alejandro Andújar, la il·luminació del Mingo Albir, el vestuari de la Maria Armengol i el so del Damien Bazin van tots en aquesta direcció. Com si l'espectador mirés per un forat i veiés com, de mica en mica, davant dels seus ulls, la bola es va fent cada vegada més gran i apareixen les mentides, els secrets, les coses no confessades, els desitjos que vols creure malgrat que no siguin veritat... fins que les relacions i la família s'ensorren. I tot això t'apel·la, com a espectador. La nostra voluntat és que l'espectacle t'agafi amb el peu canviat, perquè quan pensis que la història et porta cap a una direcció, se t'emporti cap a una altra.

#TotsErenFillsMeus

HORARI

De dimercres a divendres a les 19.00 h
Dissabte a les 17.00 h
Diumenge a les 18.00 h

COL·LOQUI

02/03 postfunció

DURADA APROXIMADA

2 h 10'

ACTIVITAT PARAL·LELA

14/03 a les 16.30 h
Per amor a les arts - *Death of a Salesman* [La mort d'un viatjant] de Volker Schlöndorff (1985) a la Filmoteca de Catalunya

IDIOMA

En català.
Sobretítols en castellà i anglès cada dissabte a partir del 04/03 (butaques de la zona 2)

EDAT RECOMANADA

A partir de 15 anys

ESPECTACLE RECOMANAT PEL

Programa educatiu

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

BARRA LLIURE

Podcast amb Eduardo Lloveras, David Selvas i Emma Vilarasau per Anna Pérez Pagès, Bernat Reher i Anna Mauri

Divendres accessibles

03/03 i 17/03 audiodescripció

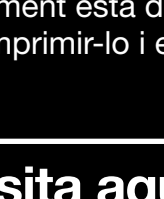
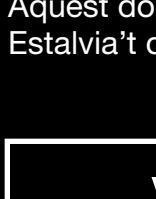
10/03 i 24/03 sobretítols adaptats (butaques de la zona 2)

COSMOS

Espai virtual que contextualitza l'entorn artístic i dramàtic de *Tots eren fills meus*

Entitat concertada amb

932 892 770 · INFO@TEATRELLIURE.COM
PÇA. MARGARIDA XIRGU, 1 · PG. DE SANTA MADRONA, 40-46

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

